

Publicerad 2010-03-19 12:58 av Plaster_Poetry

Ambitioner

Det går på en man på pendeltåget och sätter sig snett framför mig. Det sitter redan en yngre kille, typ 20, mitt emot mig; jag undviker att titta på dem. De tittar på varandra och för ett ögonblick tror jag att de är gamla bekanta. Men när de nonchalant vänder bort blickarna, inser jag - de är bara bögar. Föreställer jag mig. Mannen som klev på, den blonda mannen, snyter sig i en vit pappersnäsduk, lägger den på väskan han har i knät och viker den med eftertryck. Sedan trycker han den mot näsan med båda händerna och snyter sig igen. Han knögglar ihop papperet och snoret i en liten boll, stoppar ner den i väskan och drar igen dragkedjan. Han vill spara snoret, spara det som souvenir och visa upp för släkt och vänner; använda snoret som tapetklister och fästa det förbrukade papperet på väggen, säga: "där är jag". Typ-20-killen verkar inte bry sig om hans förekommanden, stirrar bara rakt fram på en punkt som jag tror befinner sig strax ovanför mitt huvud. Jag tittar aldrig upp för att se efter - jag är på väg - men blicken stannar på hans hand och kepsen han håller i den. Han håller den i samma krampaktiga försvarsposition under hela resan; framför skrevet, som skulle jag sparka honom patriarklös. Och sedan inser jag att han bara har stånd; på grund av mig eller den blonda mannen vet jag inte. Är nog båda. De ignorerar varandra så till den grad att det blir löjligt; ställer sig upp samtidigt, går sedan ut genom tågdörrarna med ryggsäckarna som krockkuddar och nackarna vrida åt motsatta håll. De går nog hem till någon av deras valfri lägenhet och penetrerar varandra doggy-style tills de skriker i kapp i orgasmer. Någonting annat vore överambitiöst.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Plaster_Poetry med Poeter.se id #28367 innehar upphovsrätten